

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Petra Průchy a JUDr. Marie Turkové v právní věci žalobkyně: **M. Š.**, zast. JUDr. Václavem Kaskou, advokátem, se sídlem České Budějovice, Žižkova tř. 1, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, Praha 5, Křížová 25, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 20. 12. 2004, č. j. 2 Cad 150/2004 – 32,

t a k t o :

Rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 20. 12. 2004, č. j. 2 Cad 150/2004 – 32, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) včas podanou kasační stížností brojí proti shora označenému rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích. Tímto rozsudkem krajský soud zamítl žalobu stěžovatelky, kterou se domáhala zrušení rozhodnutí žalované ze dne 2. 9. 2004, č. X, jímž byla zamítnuta žádost žalobkyně o úpravu důchodu z důvodu neplatného skončení pracovního vztahu.

Žaloba byla podána faxem dne 8. 11. 2004, což byl poslední den lhůty pro podání žaloby. Faxové podání obsahovalo některé „prázdné“ strany. Téhož dne byl originál žaloby zaslán krajskému soudu poštovní přepravou. Z obsahu napadeného rozsudku vyplývá, že krajský soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí žalovaného správního orgánu vycházel výlučně z žalobních bodů, které byly uplatněny ve faxovém podání, jež krajský soud vyhodnotil jako včas podanou žalobu. Zasláný originál žaloby krajský soud naopak vyhodnotil jako písemné podání žaloby po uplynutí zákonem stanovené lhůty, s tím, že část žalobních bodů nebyla uplatněna včas a s odkazem na § 71 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb.,

soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), dovedl, že se takto uplatněnými žalobními body již nemohl zabývat. Žalobu tedy posoudil v mezích žalobních bodů, obsažených v „neúplném“ faxovém podání a po meritorním posouzení věci žalobu zamítl.

Stěžovatelka v podané kasační stížnosti především namítá, že krajský soud nepostupoval správně, pokud nepřihlédl k obsahu originálu žaloby, který byl krajskému soudu zaslán téhož dne jako faxové podání, tedy včas, a v důsledku toho neprojednal žalobu v celém jejím rozsahu. Dále v kasační stížnosti rozporuje napadený rozsudek krajského soudu i v meritu věci a se závěry krajského soudu nesouhlasí.

V závěru kasační stížnosti navrhuje, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Stěžovatelka dále ještě kasační stížnost doplnila podáním ze dne 14. 2. 2005, kde argumentačně blíže rozvádí, proč nesouhlasí se závěry krajského soudu v meritu věci.

Žalovaná sdělila, že možnosti vyjádřit se k obsahu kasační stížnosti nevyužije.

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadený rozsudek v souladu s ustanovením § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s. Postupoval přitom podle § 109 odst. 3 s. ř. s., podle něhož je vázán důvody kasační stížnosti; to neplatí, bylo-li řízení před soudem zmatečné [§ 103 odst. 1 písm. c)], nebo bylo zatíženo vadou, která mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé, a nebo je-li napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné [§ 103 odst. 1 písm. d)], jakož i v případech, kdy je rozhodnutí správního orgánu nicotné.

V posuzované věci bylo předmětem přezkumného soudního řízení rozhodnutí žalované ze dne 2. 9. 2004, č. X, jímž byla zamítnuta žádost žalobkyně o úpravu důchodu z důvodu neplatného skončení pracovního vztahu. Jednalo se o žádost o úpravu důchodu podle zákona č. 87/1991 Sb., o mimosoudní rehabilitaci, přičemž žalovaná své rozhodnutí odůvodnila tak, že žalobkyně neprokázala svůj tvrzený nárok zákonem požadovaným způsobem dle ustanovení § 22 zákona č. 87/1991 Sb. Žalobkyně naopak tvrdila, že svůj nárok požadovaným způsobem prokázala.

Krajský soud se zabýval žalobou v obsahu a rozsahu, který byl seznatelný z neúplného faxového podání. Nejvyšší správní soud porovnáním textu faxového podání a textu originálu žaloby, který byl krajskému soudu zaslán poštovní přepravou, shledal, že ve faxovém podání chybí třetí a pátá strana textu.

Podle ustanovení § 37 odst. 2 s. ř. s. platí, že: *Podání obsahující úkon, jímž se disponuje řízením nebo jeho předmětem, lze provést písemně, ústně do protokolu, popřípadě v elektronické formě podepsané elektronicky podle zvláštního zákona. Bylo-li takové podání učiněno v jiné formě, musí být do tří dnů potvrzeno písemným podáním shodného obsahu nebo musí být předložen jeho originál, jinak se k němu nepřihlíží.*

Podle ustanovení § 71 odst. 2 věty třetí s. ř. s. platí, že: *Rozšířit žalobu na dosud nenapadené výroky rozhodnutí nebo ji rozšířit o další žalobní body může jen ve lhůtě pro podání žaloby. Ustanovení § 40 odst. 4 přitom stanoví, že: Lhůta je zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele*

poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.

Z obsahu spisu Nejvyšší správní soud zjistil, že poslední den pro podání žaloby byla žaloba jednak podána faxem, a jednak podána v originále k poštovní přepravě. Faxové podání bylo neúplné, originál žaloby byl úplný.

Faxové podání ve smyslu § 37 odst. 2 s. ř. s., jako podání „v jiné formě“, pro to, aby se k němu přihlíželo, vyžadovalo, aby bylo ve lhůtě do tří dnů potvrzeno písemným podáním shodného obsahu, nebo aby byl předložen jeho originál. V posuzované věci byl ve stanovené lhůtě krajskému soudu předložen originál žaloby, který se však od faxového podání lišil tím, že zatímco třetí a pátá strana faxového podání byly prázdné, pětistránkový originál žaloby zahrnoval třetí stranu s textem, který souvisle „propojoval“ text mezi stranou druhou a čtvrtou, a dále pátou stranu s textem, který souvisle navazoval na text strany čtvrté.

Za tohoto stavu věci tak nemohlo být podle názoru Nejvyššího správního soudu k faxové verzi žaloby vůbec přihlíženo, neboť nebyla splněna podmínka, že by ve stanovené třídní lhůtě bylo faxové podání potvrzeno písemným podáním *shodného obsahu*, nebo že by byl předložen *jeho originál* (tj. originál faxového podání). Obě podání se při chybějícím textu faxového podání na str. 3 a 5 obsahem neshodovala a stejně tak nebylo možno zaslaný originál žaloby považovat za originál faxového podání, v němž místo textu na str. 3 a 5 byly „zaslány“ prázdné listy.

Krajský soud se tedy měl dále zabývat tím, zda má nějaké podání žaloby, k němuž by mohl přihlížet. Za situace, kdy je z obsahu spisu zřejmé, že originál žaloby, resp. její písemné provedení, byl(o) zaslán(o) krajskému soudu stejný den jako podáním faxové, a to v poslední den lhůty pro podání žaloby, byla takto zasláná žaloba ve smyslu § 40 odst. 4 s. ř. s. podána včas a krajský soud se ji měl zabývat.

Krajský soud však toto podání žaloby vyhodnotil jako opožděné (vycházel přitom z data jejího doručení soudu), zabýval se nesprávně žalobou ve faxové verzi, tedy ve verzi neúplné co do žalobních bodů, a k žalobním bodům dovoditelným z úplného a včas zasláného písemného znění žaloby nepřihlížel. To také výslovně krajský soud uvedl v odůvodnění napadeného rozsudku.

Za tohoto stavu věci je Nejvyšší správní soud toho názoru, že Krajský soud v Českých Budějovicích pochybil, když se nezabýval a měl se zabývat všemi žalobními body v rozsahu jejich uplatnění ve včasném písemném podání žaloby. Tím, že tak nepostupoval (nezabýval se všemi žalobními body v rozsahu jejich uplatnění ve včasném písemném podání žaloby), zatížil řízení vadou, která mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí ve věci samé. [§ 109 odst. 3, § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s.].

Nejvyššímu správnímu soudu proto nezbylo, než napadený rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích zrušit a věc vrátit tomuto soudu k dalšímu řízení (§ 110 odst. 1 s. ř. s.), aniž by se v této situaci mohl zabývat věcnými námitkami stěžovatelky uvedenými v kasační stížnosti.

V dalším řízení je Krajský soud v Českých Budějovicích vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku (§ 110 odst. 3 s. ř. s.).

V novém rozhodnutí rozhodne krajský soud i o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 110 odst. 2 s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. května 2006

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu